

souzen vrátiti stroj proti vrácení zaplacené částky z ruky do ruky. Leč žalovaný v prvé stolici netvrdil, že mu přísluší proti žalobkyni nárok na plnění z ruky do ruky při vydání sporného stroje. Bylo jeho věcí, by včas, t. j. v řízení před procesním soudem uplatnil námitku, že by měla žalobkyně zisk a on škodu, kdyby došlo ke vzájemnému vypořádání jen v té formě, že by se prostě vyhovělo žalobní prosbě. Z úřadu nelze se starati o zájmy žalovaného, naopak, jest ponechati jeho úvaze, zda miní, či vůbec nemíní uplatňovati takové nároky.

Čís. 10840.

Byla-li za klidu řízení, k němuž došlo, an se nekonal první rok, žaloba vzata zpět, nevedí nové žalobě překážka zahájené rozepře.

(Rozh. ze dne 3. června 1931, R I 435/31.)

Proti žalobě C I 47/31 vznesl žalovaný námitku rozepře zahájené vzhledem k žalobě C I 586/30. Soud první stolice usnesením ze dne 24. února 1931 námitce vyhověl a žalobu C I 47/31 odmítl. Rekursní soud zamítl námitku zahájené rozepře. Důvody: Pravo-
platným usnesením prvního soudu ze dne 30. ledna 1931 bylo vzato na vědomí zpětvzetí žaloby C I 586/30. Podle § 425, druhý odstavec, c. ř. s. byl první soud vázán tímto usnesením a nemohl proto již z toho důvodu zastávati stanovisko, že spor C I 586/30 jest dosud zahájen.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

První rok nařízený ve sporu C I 586/30 se nekonal a nastal klid řízení. Byla tudíž žalující strana oprávněna vzíti žalobu zpět i bez svolení žalované strany (sb. n. s. 2788, 5203, 7681 a nauka citovaná v poslednějším rozhodnutí). Učinila-li žalobkyně tak, mělo to podle § 237 třetí odstavec c. ř. s. v zápětí, jakoby žaloba nebyla podána. V důsledku toho přestal i klid řízení (§ 168 c. ř. s.) i se všemi svými účinky a žalovaná strana nemůže se proto dovolávati toho, že dřívější spor není dosud vyřízen, ani toho, že by se takto obcházel předpis § 168 c. ř. s. Správnost toho, co výše uvedeno, plyne i z úvahy, že účelem předpisu § 233 c. ř. s. jest, zabrániti dvojímu vedení sporu mezi týmiž stranami, což jest vyloučeno, nemůže-li v jednom sporu býti jednáno proto, že žaloba byla vzata zpět. Vyhověl tudíž soud druhé stolice rekursu žalující strany právem a nezáleží na tom, že tak učinil z jiných důvodů, jež se dovolací rekurentce nezdají býti správnými.

Čís. 10841.

Výsada § 12 konk. ř., poskytnutá veřejným dávkám, přísluší i nedoplatkům na příspěvcích k všeobecnému pensijnímu ústavu ve smyslu zákona ze dne 21. února 1929, čís. 26 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 3. června 1931, R I 443/31.)

Exekuční soud prohlásil usnesením ze dne 24. prosince 1930, že zástavní právo vymáhajícího věřitele (úřadovny B. všeobecného pojišťovacího ústavu v Praze) uhaslo, ježto ho bylo dobyto dne 14. listopadu 1930 a dne 15. prosince 1930 byl na jmění dlužníka vyhlášen úpadek. **Rekursní soud** napadené usnesení zrušil. **Důvody:** Exekuční soud především přehlíží, že exekuce, o níž tu jde, týká se nedoplatků pojišťovacích příspěvků, jež jsou podle § 72 zákona ze dne 21. února 1929, čís. 26.sb. z. a n. v exekučním řízení postaveny na roveň daňovým nedoplatkům, pro něž však předpis § 12 konk. ř. vůbec neplatí. Nehledíc k tomu, přehlíží prvý soud, že uhasnutí soudcovských oddělných práv nabytých v posledních šedesáti dnech před vyhlášením úpadku jest podmíněno tím, že nedojde k zastavení úpadku podle § 166 konk. ř., ježto v tomto případě ona práva obživnou. Nesmí tudíž býti exekuční řízení zastaveno, nýbrž jest při takových oddělných právech jen posečkati se zpeněžovacím řízením a může býti exekuce zastavena teprve, až je jisto, že zastavení úpadku podle § 166 konk. ř. nepřichází již v úvahu. Při tomto stavu věci jest však recurs vymáhajícího věřitele odůvodněn a bylo napadené usnesení zrušiti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Že výsada § 12 konk. řádu přísluší i nedoplatkům na příspěvcích k všeobecnému pensijnímu ústavu ve smyslu zákona ze dne 21. února 1929, čís. 26 sb. z. a n., jest zřejmo již z § 52 konk. řádu (»příspěvky k pensijnímu a sociálnímu pojištění a jiné veřejné dávky«), zejména však z § 72 zákona čís. 26/1929, podle něhož může býti dlužné pojistné i s úroky vymáháno soudní exekucí na základě vykonatelného výkazu nedoplatků a požívá v exekučním řízení přednostního práva nedoplatků daňových, v řízení úpadečném a vyrovnacím pak přednostního práva tam stanoveného. Jest tedy toto pojistné i s příslušenstvím výslovně postaveno na roveň daním, jakožto veřejným dávkám i v úpadečném řízení.

Čís. 10842.

Odpůrcí řád.

Věřitel, jenž se pokládá za zkrácena zcizením nemovitého majetku dlužníkovy, může požadovati pro sebe jen to, co bylo odporovatelným jednáním zcizeno z dlužníkovy jmění, a to jen potud, pokud jest toho třeba k jeho uspokojení, a, není-li to možné, má mu odpůrce dáti náhradu, nemůže se však domáhati na odpůrci, by mu platil, k čemu byl dlužník povinen.

(Rozh. ze dne 3. června 1931, Rv I 795/30.)

Odpůrcí žaloba žalobce proti žalovaným byla zamítnuta **soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto**